

Megjelenik hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:
Negyed évre. „ 2.—
Fél évre. . . „ 4.—
Egész évre . K 8.—
Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70 fill.
Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.
Kéziratokat nem adunk vissza

Dr. Prohászka püspök soproni vallásos beszédei.

Ezen messze kimagasló katolikus hit-tudós, mélyen járó és vaskövetkezetes-gü keresztény bölcselőnek, a játsza elemző lélekismerőnek magasan szárnyoló ihlettel, kedves és színpompás zománcu költőiséggel, de egyszersmind a lángésznek természetes egyszerűségével előadott beszédei úgy az uraknál, valamint a hölgyeknél lehetőleg leglelkesebb és kedves soproni intelligenciánk dicséretére legyen mondva, megértő fogadtatásban részesültek. Mindez nemcsak arról tett nagyon örvendetes tanúságot, hogy a soproni intelligencia kellő érzékkel bír a lelki kultúra örökbecsű értékei iránt, hanem, hogy ez az elit közönség meg is érdemli, hogy ebbeli igényei tekintetbe véssenek s őt megillető korszerű keretekben kielégíttessenek. Láttuk részéről az önmagát vele megtisztelő köszönetnek közvetlen, szívből fakadó, ünnepélyes megnyilatkozását is. Mindeme nemes jellemvonások miatt meghajtjuk előtte a tisztelet zászlaját és sokak kívánságára s az illusztris szónoknak nekünk megadott becses engedelmeivel elég hűséges feljegyzések nyomán, saját felelősségre folytatólagosan közöljük lapunkban az itt tartott beszédeit, amelyeket majd különnyomatban is szándékozunk közreadni, miért is egyedüli közlésre jogunkat fenntartjuk.

Csukovits János.

Első beszéd.

Az emberi élet értelme, értéke és célja.

T. Urak! Peter Rosegger egyik művében álmát írja le. A Mindenható maga elé idézi a világ génuszait. Előlép Mózes s kérdezi tőle az Ur: „Mit adtál az embereknek? Törvényt, felelé az. S mit csináltak belőle? Bünt. Megjelenik Nagy Károly. Mit adtál az embereknek? Felelé: oltárt; s mit csináltak belőle az emberek? Máglyát! Jött Napoleon. Mit adtál az embereknek, főleg nemzeteknek? Felelé ez: dicsőséget! S mit adtak az emberek érte? Gyalázatot! Gyalázatot, kivált saját nemzete. S jött az Isten egyszülött fia s kérdezte az Ur: mit adtál Te az embereknek? A békét adtam nekik. S mit csináltak az emberek a békéből! S az Üdvözítő nem felelt. Átlyukasztott kezeivel elfödte arcát s keservesen kezdett sirni. . .

Fejtegessük egy kevéssé e legutóbbi problémát! A béke ideál, a szívek örökös óhaja s mégis az élet csupa harc, küzdelem, háboru, vérontás, halál. A legnagyobb szükség, a legnagyobb jótétemény a halál. Szükséges a halál, mert nyomában új élet fakad. Minden sir egy újabb életnek tavaszi barázdája, erőteljes ébredések hajtásával. A küzdelem, a harc szükséges ösztönös természetünkönél fogva. Az ösztönökkel nem

birunk, ha ellenük nem harcolunk! A világ folyásának az üteme a harc. Krisztusi misszió, krisztusi harc. Harc bennünk a rosszabbik ember ellen, hogy győzzön a jobbik, az erkölcsös, az igazságszerető ember. A béke nem orkán, hanem hegedűszó; nem ének, hanem rithmus; nem törtető erő, hanem az erőből fakadt harmónia. De a béke nem a nemzeteké, hanem az embereké. A karácsonyi himnusz úgy szól: „Pax hominibus“ nem „nationibus“, nem a nemzeteké! A béke az egyén, az egyes öröksége. Az Üdvözítő a békét a jóakaratu embernek hozta. Ezt a békét, lelki harmóniát magunknak kell magunkban megteremtünk az életbe való helyes bekapcsolódással, helyes irányítással és helyes hangolással. A békét ne kívülünk, hanem bennünk keressük! Hogy ezt kellő indító okok alapján tegyük, lássuk: mi az emberi élet értelme, értéke és célja?

Mi az élet értelme? Az emberi élet értelme (ratiója) melyek szerint mint valamely nagyobb közösség (nemzet, emberiség) tagjainak az élete mérlegelendő. Azt mondják, csak azzal a közösséggel való összeköttetésben lehet azt megérteni. De hát mi a nemzet, mi az emberiség? Ez egy gondolat; millió és millió ember együttes összességének erkölcsi egysége, mely nagyon tiszteletreméltó kapcsolat, nagy feladatok megoldására hivatott. De azért az ember életének sajátos értelmét nem ad. Az ember-életnek jelentősége, értelme magában az emberben van. Az ember nem a jövőért van, nem a múltért, hanem önmagáért. Szükséghérvárótt az utcán két, előttem haladó sebesült beszédét hallottam. Azt mondta az egyik: „Érdemes a jövő nemzedékért ennyit szenvedni?“ Filozófus volt. Sejtette az igazságot. A kételkedők, a gyengék úgy érzik, hogy nem érdemes. . . de kötelesség. Alapjában véve s helyesen beállítva az embert életébe: magáért él, örül, szenved az ember. Nem az utódért élünk, jóllehet az sorsával belénk kapcsolódik, nem az elődök iránti kegyeletből, hanem önmagunkért. Kossuth azt mondta: leborulok a nemzet nagysága előtt. A nemzet lehet nagy, lehet kiváló, de érdemei az egyesek, az emberek érdemei; tehát ők ezen érdemek igazi, jogos birtokosai.

Az embernek a maga jelentősége a legnagyobb érték a világon, amely mellett elhalványul az imperium, a birodalom ragyogása, hatalma, ereje akár oroszoknak, akár angoloknak, akár másnak hívják azt. Ennek a gondolatnak, mondhatom ténybeli valóságnak a felismerése az evangélium érdeme, vagy jobban mondva, az Ur Jézusnak, megváltó Istenünknek kinyilatkoztatása: mit ér, ha az egész világot megszerzed minden pompájával, hatalmával együtt, lelkednek pedig kárát vallod! Ha ezt felismered, magadért is első sorban, egész-

séges, erkölcsös egoizmussal önszeretettel; magadat tökéletesíted, megalapozod boldog jövődet is.

Mi az emberélet értéke?

Az egyén központ, amely körül minden forog. Az ember superindividualis egyén, amely önmaga által nyilvánul, élete által nyilvánul. S mi az élet értéke? Hogyan mérik az életet? Nemde, a kívülünk eső tárgyakat, kivált most, a háborus időben, arannyal mérik! S az életet? Vérrel! Marx találóan állapította meg, hogy minden tárgy aludt vért ér: „Geronneses Blut!“ felolvadó munka, aludt vér. Minden amit művelek, vérbe kerül. Az asztal annak az asztalosnak vérebe került. Minden tárgy, minden mű egy darab aludt vér. A ház, a városok, a szobrok, a festmények, a könyvtárak, az egész kultúra vérrel dolgozó munka eredménye. A kultúra, az emberi szellem munkájának gyümölcsöző eredménye, melyet nem a bányákból és ki, melyet nem a tengerből halász ki, hanem az emberi énből, az ingeniumból. Mind ezen létrehozott, megkészített dolgoknak az értékét mivel mérik? Vérrel, étellel. Minél több vérbe, minél több életbe kerülnek, annál értékesebbek.

Az arányat etettei mérik. Hát az életet mivel mérik? Az életet — Istennel mérik.

Az életem annyit ér, amennyi isteni van benne! Amennyi isteni jóság, szépség, igazság, erény, törvény, harmonia van benne. Mert ezek mind isteni értékek.

Itassuk át az életünket, a vérünket Istennel. Mindenki képes a jóságra, csak törekedjék azt gyakorolni Krisztus azért jött a világra, hogy tanúságot tegyen az igazságról. Minden ember született tanuja az igazságnak; törekedjünk azt megismerni és magunkban tökéletesíteni. Ne legyen benne diszharmonia, hanem nemes öntudat. Mindenki törekedjék életét nemesíteni, annak Krisztusi tartalmat adni, Krisztus Jézus földi életének hűséges követése által. Ilyen élet értékes, ha mindjárt koldus élet is!

Emberi élet célja: Istenbe való bekapcsolódás!

A vallás a legősibb, legradikálisabb eszköze annak, hogy az öntudat alatti ösztönös vágyódást öntudatos vallásos ételle fejlesztette.

A római költő azt énekelte, hogy az első isteneket a rettegés, a félelem teremtette. Hamis nyomon járt. Az istenek nem felülről jönnek a felhőkből, hanem alulról; azaz önmagunkból tör annak az öntudata kifelé. Az első Istent is nem a reá törő timor, félelem teremtette, hanem az emberben, én bennem élő amor, szeretet; a lélek, amellyel felfogom, hogy nem csupán fizikai személy vagyok, hanem metafizikai lény, fizikum és pszichikum — anyagi és szellemi világ — az amor és timor, szeretet és tisztelet dirigál az Isten felé.

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl ▼

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám. ▼

A régiak az isteneket mindenféle retentő alakban képzeltek; ez azonban csak az emberi agyficamok játéka volt. Bennem van az Isten — nagy mélységekben „Az Isten országa bennetek van, bennetek, mondja az Üdvözítő. Ehhez intuíció, belém való tekintés kell. „Tief ist die Welt, tiefer als der Tag gedacht, aber noch tiefer, tiefer ist das Herzeleid.“ Ez egy gyönyörű német mondás. Az ilyen gondolatot térdelve kell fogadni. Mély a világ, sokan elmerülnek benne; mély a mindennapi élet, kevesen emelkednek ki belőle; de mélyebb járasu a fájdalom, a szívfájdalom; ez a kulcs az igazi mélységekhez az emberben, ahol azok a nagy értékek vannak, a honnan felszáll az Isten tudata, a honnan irányítandó az élet helyes bekapcsolódása, hogy ne legyen belőle egy megromlott, egy kontármunka.

Minden ember életében vannak pillanatok, mikor lelkének azt a mélységét érzi, amikor abba belepillanthat, amikor a lefátyolozott oltár mögött sejti, érzi az Istent, tele érzi magát Isten-járásokkal; amikor jóra, igazra, nagyra hivatottnak érzi magát.

A keresztény költőiesség a gyermeket tabernakulumnak, szentségi szekrénynek mondja. Minden ember az. Minden ember lelke templom, Isten háza, amelyben ott van az Isten temploma. Lehet, hogy a trón üres, törmeléssel el van temetve, de él a trónpretendens, aki követeli azon a trónon a maga helyét.

Ez a belénk helyezett Isten a mi életünk értéke. Nem a magasból jön az egyéni világosság, hanem a lelkek mélyéből. Az istenesség, a végtelenség forrása saját magunkban fakad, bensőnkől, mely a végtelenbe törekszik. Testemet vonzza a föld, lelkemet hasonlóan vonzza az Isten. Tehát nem az ismeretlentől való félelem, timor, teremtette meg az Istenességet, hanem az amor, a szeretet, amely harmonia, egyensúly után kívánczik. Erre tanított bennünket a mezitlábbal járó Ur Jézus.

Ez a belső élet minden gazdaságával, szuperindividuális tökéletesség után való vágyaival, metafizikai igyekvéseivel. Ez az ember büszkesége, amely az embernek erőt nyújt és magasba szárnyaló törekvést inspirál s ez által nyújt mindegyikünk szint és pompát környezetének. Hogy ezt megtaláljuk, — mondja Chamberlein író: pünkösdi tüze, égből való leszállásra volt szükségünk.

Életem programja Istennel való rokonságon alapszik s Istennel való közreműködésben érvényesül. Milyen mély ez a belsőség? Mennyien lépik át e mélységet tudatlanul, felületesen, mint a vizipók a víz tükrét. Az Istenember az

embert saját magához visszavezette, hogy neki ezt a nagy benső értéket megmutassa s neki annak értékesítésére utmutatással szolgáljon.

Legyünk erre büszkék, de legyünk amellettt egyszerűek, szerények is. Gondoljunk arra, hogy a magunk erejéből sokat tudhatunk, sokat tehetünk, de mennyi az, amit nem tudunk és mily kevés az, amit tehetünk ahhoz képest, amire képtelenek vagyunk! Krisztus önfeledettségünkől, degradálásunkból felrázni akar, de nem feláztatni Caesar, Pilátus, Kaifas ellen.

Isteni létem, értékem van, Krisztusi ember vagyok. Van koronám, harmóniám; helyes bekapcsolódással Istenbe én vagyok életem megteremtője, rendezője, művésze, énekese!

Maradjunk mindig annak tudatában, hogy valamit értünk, valami jót akarhatunk s ha egészen el nem érhetjük, vigaszunk öntudatunk harmóniája, Krisztus harmóniája!

A benső lelki épségünk, Isten félelmünk, a Krisztusi életnek bennünk való tökéletes kiépítése, ez a mi életünk értelme, értéke és célja!

(Folytatása következik.)

Balics Lajos dr.

káptalani helynök bőjti körlevele.

Győregyházmegye káptalani helynöke, Balics Lajos dr. nagybőjt IV. vasárnapjára küldötte szét az egyházmegye papságához nagybőjti körlevelét, amely gazdag a háborús idők evangéliumi tanulságaiban, vigasztalásaiban és nagy Intelmeiben. Álljanak itt méltatás helyett a körlevél kivonatolt szavai:

Nehéz, soha nem látott idők jöttek reánk; egy vigasztal bennünket, hogy igazságos ügyért harcolunk, s egy bizodalom tartja és élteti lelkünket, hogy amit az emberek gonoszsága most lerombol, azt az Isten irgalmassága az ő bölcsessége szerint ismét felépíti. Isten tervéibe nem láthatunk, mert mint láttuk, mások az Ur utjai, mint az embereké. Egy a bizonyos, hogy a mostani háboru, minden szerencsétlensége mellett is, magasabb, természetfölötti céljainkhoz visz közelebb bennünket, s így végül is üdvösségünk forrásává válhatik.

Epen azért ne csüggedjünk, a szomorúságnak és aggodalomnak ne adjuk át magunkat egészen; mert jó az Ur és megerősít a csapás napján.

Lelkünk megmentése s így örök üdvössége, de még ezen földi élet boldogsága e szenvedő napokban elsősorban azt kívánja és követeli, hogy térjünk önmagunkba, vizsgáljuk meg lelkünket és tartsunk bűneink

fölött igaz bánatot. A test és annak kívánságai ellen való küzdelmünkben, meg kell vallanunk, igen gyakran megfogyatkoztunk, győzelmünk helyett sok gonosz dolog legyőzött minket, s már-már minden ellenálló erőnköt elvesztettük.

Komolyan és hányszor kellett a lelkipásztoroknak szavukat felemelniök és figyelmeztetni népüket, hogy katolikus hitünk becsületes megvallása, a régi fentartó és minden bajtól megőrző keresztény erkölcsök gyakorlása tünőfélben vannak, s helyükbe a lélek fásultsága, közömbössége, az érzékiség, a földiek hajszolása tolakodik.

Azért vonuljunk a gyóntatószékhez, s ott megtisztulva, tegyünk erős fogadást, hogy különösen most, a háboru idejében, hűségesek, Istennek tetsző módon teljesíteni akarjuk keresztény köteleltségeinket.

Isten nem veti el az ő népét, melyet eleve ismert. Nem veti el az ő népét, egy feltétel alatt, ha az ő magyar népe kitar mellett, hű marad hozzá, fel nem adja állását és el nem hagyja őrhelyét. Nagy vigasztalódással halljuk és a visszatérteken látjuk, hogy hős testvéreink, kik ott a távolban az őrhelyeken állanak, vérük és életük árán sem hagyják el állásaikat, mily csodálatos lelki átalakuláson mentek át, s erősödtek meg a hitben. Itt látjuk, hogy az irgalmas Istennek milyen nagy ajándéka a hit.

Azért is nincsen egyetlen ellenséget verő, igaz hősünk sem, akinek hadifelszereléséből a hitnek pajzsa hiányoznék.

Meg kell ujulnia a hitnek a mi lelkünkben is, Krisztusban kedves hivek. Az igaz vallásosság a magyar nép természetéhez tartozik. Megkisérelték a mi ősi földünkbe is az idegenből hozott hitelenségnek és romlásnak magvát elvetni; résen kell állnunk és ki kell irtanunk minden erőnkkel a gatz s esztelenséget terjesztő maszlagot.

Eleven hitünk szerint igazodjék keresztény életünk. Talpra kell állanunk és kiirtanunk azt az újabb nyavalyát, mely azt tartja, hogy a keresztény étellel minden meggyőződéses, minden fajta életmód összefér.

Testvéreim, — ismételte többször szent Péter apostol — testvéreim, józanok legyetek és éberen vigyázzatok. Irtsuk ki szívünk ből a haragot, a bosszuállást; testvéries egyetértésben és egymás iránt való igaz szeretetben kell élnünk, mint egy közös mennyei Atyának gyermekei.

A régi magyar vallásos családot és családi életet kell helyreállítanunk; az ebből fakadó keresztény erények tarthatják csupán fenn magyar népünket.

Istenbe vetett hitünknek táplálására, keresztény életünk megerősítésére szolgál,

A palettás kötény.

Az „Új Élet“ eredeti tárcája.
Írta: Pongrácz Piroska.

A palettás köténynek alapszine szürke volt. Csak néhol látszottak benn fehér pontok, de oly elszorva, mintha valaki ecsettel jó messziről ráfecskendezett volna. Mint a festőiskolabeli növendékeken láthatni, ennek is empiriszabást csináltak, ujjakat is varrtak bele, mert a kis lányok szokás szerint az ecsetet először a ruhaujjakon szokják végig próbálni. Egy nagy matrőzgalléralaku kihajtóka díszítette a az egész kötényt, mi mélyen ráborult a vállakra. A gallér jobb és bal oldalára két nagy paletta volt himezve, a palettákon keresztül ecset átszurva, (igy akarta nyilván jelezni a festészet szimbolusát a kötény gazdája) sőt a kézelőket két keresztbe fektetett festékes tubus díszítette. A palettás kötény azonban nem a festőiskola ruhatarában függött, hanem az .....i kiegészítő hadikórházban. Ott sem az ügyeletes szoba ruhaállványán, a többi díszkréten fehérlelő ápolónői-kötények társaságában, hanem az elsőemeleti kamrában, hova seprüket, vizkiöntőket és személtlapókat tették. Minden reggel fél nyolckor egy feketeszemű,

feketéhaju kissé tulsápadt lány vette magára, végigtakarította benn a folyosót meg a betegszobákat. Mire megérkezett a főorvos, vele együtt összeszállingoztak az ápolónők, arra a kis lány Isten tudja hol járt már, a kötény meg ott szerénykedett szokott helyén a kefeseprű nyelére akasztva. Mikor a kórházat berendezték, ápolónő jelentkezett elég, de annálkevésbé találtak olyanokat, kik önkényesen ajánlkoztak volna arra, hogy a betegek körüli kiszolgálásban és tisztántartásban segídekzenek. Csupán a jó apáca nénikék, no meg ez a sápadt lány voltak kaphatók erre.

Az 5. számú szoba új betegeket kapott. Három honvédbakát, kiknek csak modoruk árulta el hogy jobb körökhöz tartoznak, különben époly kopottan, szakállasan és fáradtan érkeztek, mint az a baka ki teljes életében kopottan és fáradtan ballag ekeje mellett. A palettás kötényes kis lány takarított náluk és már az első napokban azt a megjegyzést tette róla az egyik katona — „hogy gyönyörű szeme van a kis szobalányunknak“. A másik meg helybenhagyta és csak annyit tett hozzá, hogy valószínűleg selypit, vagy dadog, vagy éppen néma, mert a hangját még soha nem hallották. A har-

madik meg nem szólt semmit, nyilván nem érdekelte sem a lány szeme, sem a hangja. Azon törte fejét, vajjon mire érkezhetik meg a hazulról kért csomag, miben festékeit, vásznat, állványát kérte, mert Barna Pista szenvedélyesen szeretett festeni.

Egyik hideg reggelen a palettás kis lány befűtött az 5. sz. szoba betegeinek s mire visszajött, hogy a takarítást megkezdje, a szoba jéghideg volt, az egyik katona, a Kiss Jenő meg azon igyekezett, hogy egy darabka papírral felélessze az akaratos tüzet. A lány szóltanul fogta a szenes kanalat és kiindult, Kiss Jenő meg utánna szólt, hogy ugyis hiába megy, ő már végig koldulta az összes termeket, de eredménytelenül. A lány egyet mosolygott, kiment, tán 10 perc mulva vígan sziporkázó parázszzsal tért vissza. Kiss Jenő meg akarta jutalmazni egy bókkal. — „No lám a tüzes szeméből szedte a parazsat? Vagy éppen azok miatt kedveskedtek vele a mogorva földszintiek?“

— „No ne hidje szólalt meg a lány. (Tábor Andor meglepve tapasztalta, hogy sem selypit sem nem dadog.) Eszükbe sem volt kedveskedni. A mi a kérést illeti csak úgy jártam, mint maga (ejnye de kurtán, furcsán beszél ez a kis szobacicus.) Mikor

Krisztusban kedves hivek, az imádság. Ó, mennyi okunk van az imádságra!

Imádkozunk szüntelenül mindaddig, amíg a küzdelem tart, hősi katonáinké. Imádkozunk kell beteg, sebesült testvéreinkért. Imádkozunk kell a dicsően meghaltakért.

Imádkozzanak a szülők közösen gyermekeikkel, mennél gyakrabban hallgassanak szentmisét hétköznapokon is; vegyen mindenki részt a külön ájtatosságokban; járjuk a keresztutat, mert most van az idő, mikor megértjük Krisztus Urunk keserves kinszenvedését; most van idő, mikor erőt kell szereznünk a Boldogasszony hétszeres törrel átjárt szívéből.

Újsághír.

*Megjött az újság, itt a posta,
Egy anya gyorsan széjjelbontja:
Hireken, amint gyorsan, lázzal
Átsiklik, mintha mennydörögne —
Szívet megrázó sikoltással
Lerogy a földre . . . !*

*A földön egy kis szőke lányka
Síró babus haját tépázza . . .
A rá hullott lappal a csöppség,
Mig játszik, babrál a kezével:
„Elesett hősök aranykönyvét“
— Szakitja széjjel!*

Szendrői József.

Hirek.

Esterházy Miklós herceg, szolgálton kívüli huszárfőhadnagynak a király századosi rangot és jelleget adományozott.

Személyi hír. Várossy Tivadar dr., a győri kir. tankerület főigazgatója, a középiskolák megvizsgálása végett Sopronba érkezett.

Kinevezések. Baán Endre dr. főispán a lajtaszentmiklósi állami elemi iskola gondnokságába: Ternér Adolf dr. nyug. egyet. tanárt, Dlabik János körjegyzőt és Sommer Nándor cukrászt; Ujtelek község részére Zaicz Béla perjelt, Licskay Sán-

dor várgondnokot és Wegscheidler Alajost; Szikra község részére Nagy József plebánost, Rohl Ottokár, ifju Werfring Antal és Senft Károlyt nevezte ki.

Prohászka Ottokár dr. ömeltósága az urak részére tartott konferenciát szerdán fejezte be városunk vezetőférfiai, nagyjai s intelligenciájának akkora részvételével, a mekkorának befogadására az olvasókör helyiségei csak elégségesek voltak. Ott láttuk Baán Endre dr. főispán, Lóskay Gábor ny. altábornagy, Lóskay Fidéi házifőnök, Hajas Antal alispán, Töpler Kálmán dr. polgármester, Fogarassy Viktor dr. fő-törzsorvos, Kretschy Sándor dr. h. polgármester, Zehetbauer Ottó dr. prepost-plebános, Schneider Gábor törvsz. elnök, Kovács, Domnánovics, Kriegler, Manninger, Malonyay kanonokok, Kelényi posta és távirtda igazgató, Frivaldszky László postatanácsos, Gösy Géza dr. vm. t. főügyész, Fertsák Jenő főjegyző urakat, a különféle hivatal vezetőit, az intézetek tanárait stb. Az utolsó beszéd végén Frivaldszky László postatanácsos mondta a következő köszönő beszédet:

Méltóságos Uram!
Tisztelt Keresztény Közönség!

Méltóságos Ur az ő apostoli működésével magasztos tanainak hirdetésével izmainkba energiát, fájó szívünkbe a vallás gyógyító balzsamát és aggodó lelkünkbe az Istenbe vetett hitet csöpögtette. Ezek ugyan oly lelki tápok, amelyekre embernek úgy egyenkint, mint összességében most és jövőben szüksége van és lesz, de különösen szüksége most a magyarnak, aki nemcsak hazájáért és anyagi javáért, de lelki javakért is ádáz küzdelmet vív. A magyar nemzet egy nagy része fegyverrel kezében, vére ontásával védi a hazai rögöt, amely azonban szent neki, mert azt dédapáink vérrel szereztek, atyáink vérükkel fenntartották, fiaink és testvéreink pedig vérük ontásával, ezer veszély között a harcmezőn védelmezik jelenleg. Ezen rög tehát apáinknak, gyermekeinknek egy darab aludt vére, amely nekünk szent, mert életet és hazát adott. Nemzetünknek tehát energiára van szüksége, hogy szent küzdelmét a hazájáért végig küzdhesse és minden küzdelem végeredményéhez, a békéhez juttathassa.

A nemzet másik része a csatatereken kiontott vér miatt fájalmában gyászt öltött és pedig oly nagy terjedelemben, hogy a gyászruha viselete ma már közruházattá vált. A meggyötört emberi szív tehát egyedül a vallásban talál vigasztalást.

A nemzet többi része aggodva latol-

gatja anyagi és lelki jövője sorsát, aggodva mondom, már pedig az aggodalomnak társérzsése szokott lenni a csüggedés, a magyarnak pedig csüggednie nem szabad, nem lehet, mert győznie muszáj, győznie kell ebben a nagy küzdelemben.

Ily aggodó léleknek Istenbe vetett szilárd hitre van szüksége, hogy harcát végig küzdhesse, a megsértett igazságot pedig régi helyére visszahelyezve, a léleknek békét és megnyugvást szerezhessen.

Méltóságos Urat tekintem mint egy magvetőt és pedig, aki az ember méltóságához és annak isteni eredetihez mérten veti el nemes magvait. Ezen működéséért hálás köszönetünket nyilvánítom és Isten áldását kérve fohászokodom a Mindenhatóhoz, hogy az elvetett mag szívében és lelkünkben termékeny talajra találva, kicsirázhasson, terebélyes fává nőhessen, hogy majd a vallás és hazaszeretet gyümölcseit érlelhessen és hogy a terebélyes fa árnyékában az egyéni és nemzeti lélek a békét meglelhessen.

Isten áldja meg Méltóságodat, Isten éltesse soká.

A hölgyek részére tartott előadásokat szintén Sopron előkelőségének igen számos tagja látogatta. A négy napi előadásokat csütörtökön fejezték be. Pénteken pedig közös szent áldozáshoz járultak majdnem az összes hallgatók az Orsolyiták templomában.

Hősi halál. Istvánits Ernő dr. honvédtüzérhadnagy, a soproni kir. törvényszék jegyzője, aki a háboru eleje óta az északi harctéren küzdött, az ott szerzett betegsége folytán Ungvárott folyó hó 10-én meghalt. — Koka István, csornai illetőségű tartalékos hadnagy 55 éves korában február hó 27-én hősi halált halt.

Az országos ügyvédszövetség soproni fiókjának mai sorozatos előadásán Stengl Antal dr. kir. törvényszéki bíró beszélt a föllebbezésekről a szokott nagyszámu jogászközönség előtt.

Hadifogságban. Kirchmayer Lipót, rendőrkapitányi tisztviselő, a 18. sz. m. kir. honvédgyalogezred zászlósa — amint azt egyik barátjához intézett levelében írja — fogságba került.

Haláleset. Temesvárról kapjuk a szomorú hírt, hogy Kartjé Mihály, a „Temesvári Újság“ és „Die Zeitung“ temesvári kath. napilapok megalapítója példás katolikus és fáradhatatlan munkás életének 47-ik évében egy évi kinos szenvedés után folyó hó 10-én meghalt. Öszinte részvétünk a gyászoló család és a szerkesztőségek iránt.

láttam, hogy szép szerével sehol sem kapok, egyszerűen loptam egy kanál paraszt a fürdőszoba kályhájából“.

Barna Pista őszinte ijedelemmel nézett végig festékes tubusain, könyvein és más apróságain. Feltette magában, ezentul minden holmiját elzárja. No igen, az ember nem tudhatja kiben mi lakik! Hozzá ha még valaki a lopásról mint a legtermészetesebb dologról beszél.

Délután nagy újsággal állított be Kiss Jenő. Gyerekek láttam a cirnosunkat. Olyan de olyan fess volt, hogy no. Majdnem köszöntem neki meglepetésemben. — Tábor Andor szentül állította, hogy Jenő tévedhetett, mert ő azt a szürke kötényes bekötött fejű lányt a legnagyobb fantáziával sem tudja elegánsnak elképzelni. Barna Pista a festőállványra mögül csak annyit jegyzett meg, hogy manapság az utcán nehéz megkülönböztetni a szobalányokat az urilányoktól. Meg ki tudja! Ez a három szó bizonyára a reggeli parázs emlékének szólt.

A katonanépség hálás. Az 5. számú szoba sebesültjei is azon voltak, hogy a velük fáradozó munkáját tehetségük szerint honorálják. Az orvos urakhoz a legőszintébb szeretettel viseltettek, az ápolóhölgyeknek

mondtak szép bókákat, utánuk vitték kötéseiket vagy boájukat, már ahogy a dolgok rendje kívánta. A kedves Testvéreket meglepték egy nagy cserép virággal és Barna Pista átadott nekik 3 koronát, hogy jutassák a kis szobalányhoz, az is megérdemli az elismerést. A kedves Testvér nagyon megijedt attól az ártatlan 3 koronától. Kissé zavarosan adta meg a felvilágosítást. — Jaj Uram, de mit gondol!... Miért sérti így meg... Vagy tán nem tudja? Kis tanítónő a Pacsirta-utcai felsőbb leányiskolából. Olyan aranyos jó lányka. Így... így nem szabad őt megsérteni... Másnap reggel a három baka teljes díszben várakozott. Es mikor belépett a palettás kis lány, mély meghajlással bemutatkoztak. Ekkor ők is megtudták, hogy Olgicának hívják. Sajnálta, hogy így esett a dolog, jobb szeretett inognitójában. Barna Pista 1 hónap minden napos látás után csak most fedezte fel a palettákat a kötényen. Hanem ezek a paletták aztán tökéletesen megzavarták nyugalomát. Neki is voltak álmái. Még pedig barátságos kicsi otthonról, egy dolgos ügyes asszonykáról, ki házas és egyszerű, emellett szép lelkű és művelt — és hogy tudjon festeni. Hogy megértse az ő — minden

legkisebb benyomástól — annyira színes és ragyogó lelkét, hogy igazán élettársa legyen, ahhoz feltétlen szükségesnek tartotta, hogy az a lány, kit elvenni óhajt, ép oly rajongással csüngjön a festészeten, mint ő maga. Folytatta hát álmait, de abban már bele volt szöve egy dolgos kezű, fekete szemű kis lány. Pista megtalálta ideálját. Olga házas (míóta jobban összeismerkedtek, többször meglepte sebesültjeit saját sütött kalácsal) művelt, ahol kell egyszerű, ahol kell elegáns s hozzá fest. Oh azok a kedves paletták azon szürke kötényen! S mikor Olgica az előadások miatt nem mehetett naponta a kórházba, mit tehetett mást Barna Pista, mint hogy ő kereste fel Olgicákat.

Azután izgalmas napok jöttek. Még karácsony előtt többszöri orvosi vizit után a törzsorvos egy kis ivet nyomott Pista kezébe, mi azt jelentette, hogy egy évre szabadságot van. Az a kis srápnell darab örök időre emléket hagyott ballábában, még jó hogy nem a kezét választotta ki e célra.

Körülbelül háromhetes házások voltak, mikor egy bizalmas beszélgetésnél Pistának eszébe jutott feleségét megkérdezni, hogy hol vannak festményei. Olgica tágra nyitott szemekkel nézett urára, ki viszont felesége

A Frankenburg Irodalmi Kör márc. 15-én tartandó ünnepélyének pontjai: az 1848-ban elesett honvédek emléktáblájának megkoszorúzása; ünnepi beszéd, tartja Kapi Béla; Liszt: XII. rhapszodia, zongorán előadja Wasilkowsky Ida urhölgy; Himnusz, éneklé a Soproni Férfidalkör.

Üdülőtelep Sopronban. Ugy értesülünk, hogy a savanyukuti lábadózó osztagot Sopronba fogják áthelyezni, még pedig az erre a célra a honvédlaktanya mellett építendő barakkokban. A szükséges intézkedéseket már megtették.

Új postai értékcsikk. A soproni m. kir. posta- és táviráda igazgatóság a következő hirdetményt bocsátotta ki: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur f. évi febr. hó 24-én kelt 6823/V. sz. rendeletével a hadjáratban elesettek özvegyeinek és árváinak segélyezésére „Hadi segély özvegyeknek és árváknak 2 fillér” felirattal ellátott postai levelező-lapok és zárt levelező-lapok forgalomba hozatalát határozta el. A levelező-lapok mindegyike után — úgy mint a postai hadisegély-bélyegeknél — az eladás alkalmával, a levelező-lap értékén kívül, a vevőtől még 2 fill. fog beszédetni. — A hadisegély levelező-lapok közül az a) 5 filléres levelező-lapot és a 10 filléres zárt levelező-lapot minden postahivatal, postaügynökség és postai értékcsikkárúsító; b) az 5 fill. válaszos levelező-lapot, a 10 filléres nemzetközi levelező-lapot és a 6 filléres zárt levelező-lapot csak a kincstári és az azok székhelyén működő nem kincstári postahivatalok árusítják. — A t. közönség hazafias és emberbaráti kötelességének tesz eleget, ha levelezési lebonyolításához ezen hadisegély levelező-lapokat minél nagyobb mértékben használja.

Népfelkelők figyelmébe. Felhivatnak az 1878., 1879., 1880., 1881. és 1882. évben született, alkalmasnak talált és a hadsereghez beosztott népfelkelők, hogy 1915. évi március hó 15-ik napjának délelőtt 8 órájára a soproni tüzéraktanyában bemutatásra jelentkezzenek, mert az illetők orvosi vizsgálat nélkül még aznap különvonaton a csapattestükhöz el fognak küldetni, miért is az elkésve bevonulók szigorúan meg lesznek büntetve.

csodálkozásán bámult egy nagyot, aztán újra rátért a tárgyra.

— No igen kedves hisz' ugye te tudsz festeni?

— Amennyiben felfestem a szobáim padlóját, ha éppen időm megengedi, felelt a kérdést még mindig nem értő asszonyka.

— Nem úgy gondolom. Azokat a festményeket mutasd meg szívem, mit a festőiskolában csináltál.

— A festőiskola belsejét csak a kiállításokkor láttam, egyébként sose jártam benne.

— Pistából teljes mértékben kitért a méltatlankodás. Hogyan? Hát a palettás kötényt? Nem festőiskolai emlékek?

Oh a palettás kötényt. Olga kezdett mindent megérteni. Kedves Pista, folytatta elszomorodva, a palettás kötényt eredetileg az unokanővéremé, ki tényleg szépen fest. Tőle kaptam s takarékosági szempontból viseltem a kórházban, nem is sejtve minő csalódást csinállok neked vele. Mire ideért szememben könnyek csillogtak s mit tehetett Pista okosabbat, minthogy lecsókolta őket a szép szemekről. Szeretettel ölelte át a bus asszonyka vállait. Olgicám kedves, kezdte a vigasztalást, nem te benned csalódtam, hanem önmagamban. Eddig azt hittem, hogy boldogságomhoz feltétlen szükséges, hogy festőnő legyen a feleségem. Most látom, hogy untig elég, ha az én Olgicám csak viseli a palettás kötényt.

— Te meg majd festesz helyette is, egészítette ki a mondatot Olga, boldogan urához simulva.

Köszönetnyilvánítás. A soproni népkönyv-egyesület részére önkéntes adományban folytatólag özv. Sándorffy Emilia urnótól 20 K folyt be, amelyért hálás köszönetet mond az elnökség.

A szabadkai színház pusztulása. Nádasdy József volt soproni szinigazgatót másodízben éri baleset. Két évvel ezelőtt Szombathelyen égett le a nyári színháza, f. hó 11-én hajnali öt órakor pedig a 61 esztendővel ezelőtt épült szabadkai színház égett le, ahol szintén ő az igazgató. Dacára annak, hogy a tűzoltóság pár perc múlva megjelent a színhelyen, az épületet mégsem lehetett megmenteni. A polgárság köréből miutegy 1500 ember segédkezett a tűz oltásában. A tűz déli egy órakor is még égett. A kár körülbelül 200.000 korona. Ennek az összegnek egy része megtérül, mert a színház tűz ellen biztosítva volt. Nádasdy József szinigazgató felszerelése és a színészek ruhátára azonban nem volt biztosítva, mert a szinpadai vasfüggöny hiánya miatt egyik biztosító társulat sem akarta tűz ellen biztosítani a felszerelést. A vizsgálat, amely a tűz keletkezését van hivatva kideríteni, megindult. Sokan azt hiszik, hogy rövidzárlat következtében ütött ki a tűz, de van olyan felfogás is, hogy a tűz a legutolsó színházi előadás közönségének gondatlanságából ered. Nádasdy József szinigazgató ötven tagból álló társulata a szabadkai színház pusztulásával kenyér nélkül maradt. A város részéről a polgármester vette kezébe a segítőakció vezetését, amelyen a szinügyi bizottság és több kulturális egyesület is működik.

„Aki meg se halt még, minek azt siratni, mikor a halott sem fog halott maradni?” Sok aggódó szívnek vélünk enyhülést okozni a következő kis hírrel. A Lublin alól történt visszavonuláskor, szeptember 8-ika körül, tudvalevőleg igen sokan eltűntek a 18-as honvédek és népfelkelők közül. Sopron és Vas megyékben alig van község, ahol ilyeneket ne siratnának. A bősiek közül is többen eltűntek akkor. Köztük Csöglei János, ács és cementmunkás is, aki végre március 8-án, tehát kerek hat hónap múltán, hirt adott magáról. Elejétől véges-végig magyarul irt és össze-visszacenzurált boritéku levelét így kezdi: Kelt levelem február 5-én Szibériában... Aztán elmondja, hogy teljesen ép és egészséges és együtt van sógorával, Németh Jánossal. Sajnos, több nevet nem említ. Aggódik, hogy mivel előbb már három levelet irt haza, amelyekben a címét pontosan megírta, de mégsem kapott választ, bizonyosan azért nem, mert itthon a család körül lehet baj. stb. Pedig a család körül, hála Isten, semmi baj sincs, csakhogy a három levél közül csupán a negyedik ért haza. A többi még uton van, ha ugyan el nem veszett. Most az itthonvalók meg a sógorék úgy ahogy nyugodtak volnának, de hasonló megnyugvást nem tudnak szerezni a távollévőknek; mert a cím épen a kézkerült negyedik levélben nincs megadva.

A fegyverszolgálatra alkalmatlan iparosok összeírása. A m. kir. Honvédelmi Ministeriumnak folyó évi február hó 23-án 1322. eln. 4—1915. sz. a. kelt rendelete alapján felhivatnak a Sopronban tartózkodó 1896—1872-ben született és eddig katonai fegyverszolgálatra be nem vált, valamint a felülvizsgálat utján a katonaság kötelékéből elbocsátott tehát jelenleg polgári viszonyban levő lakatos, géplakatos, szerszámkészítő, kovács, maró, vas- és fémöntő, mintázó, műszerész, präcisions-műszerész, órás, ólomforrasztó, bádogos, ács, asztalos, nyerges, szijgyártó, timár, cipész, csizmadia

és szabó mesterségű mester- és legényeket, valamint azon bányászokat, akik jelenleg nem bányában dolgoznak, hanem más foglalkozást űznek, hogy összeírásuk végett a városi katonai ügyosztálynál (városháza II. emelet 23. ajtó) mielőbb, legkésőbb azonban folyó évi március hó 14-ig különbeni büntetés terhe mellett jelentkezzenek.

Mezőgazdák figyelmébe. A m. kir. földművelésügyi miniszter leirata szerint Chmulik Pál és nagyszámu társai mezőgazdasági munkára ajánlkoznak. Felhivatnak ezért a munkaadók, hogy amennyiben az ajánlkozókat felfogadni hajlandók, úgy a feltételek megállapítása végett a városi munkaközvetítőben (rendőrkapitányság, ipariroda) jelentkezzenek.

A hadiszolgáltatásokért járó térítések kifizetése. A vármegye egyes részeiben nagyon érezték már a következő ményeit annak, hogy a részben még a mult nyáron igénybe vett hadiszolgáltatások után járó térítési összegeket a katonai kincstár máig sem folyosította. Különösen most a mezőgazdasági munka kezdetén lett volna a gazdáknak szükségük a pénzre. A vármegye alispánjának ismételt távirati sürgetései végre meghozták a kívánt eredményt. A csepregi, csornai, felsőpulyai, nagymartoni és kismartoni városi lakosság által kiállított hadiszolgáltatások után járó térítményeket a pozsonyi katonai parancsnokság távirati értesítése szerint már folyosították, a kismartoni és kapuvári járási térítményeket pedig a legközelebbi napokban fogják folyosítani.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dúsz és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Üllői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Állatvásár. A soproni marhavásártéren 1915. évi március 5-én felhajtattott:

Drb	Szarvasmarha:	
	Eladási ár kilogrammonként gyengébb min.	jobb min.
— Magyar-fajta ökör	0:00	0:00
105 Tarkaökör, hizott	1:44	1:62
17 Bika	1:20	1:46
239 Kalbásznak való marha	1:00	1:10
56 Fejőstehenek drb-ként	580—	650
36 Borjúk	1:60	1:94
Sertés:		
525 Hizott disznó	1:94	2:50
673 Süldő	1:80	2:—
576 Hizláló disznó	1:—	1:90
29 Malacok	6:—	18:—

Ausztriába 155 darab szarvasmarhát szállítottak el, 9 vevő által.

SZINHÁZ.

A cárnő. Péntek este Biró és Lengyel hiszterikája szerepében Szabóné, a háborus szezon nehézségeivel küzdő társulat drámai starja, szép alakításával igyekezett kibékíteni a darab némely izléstelen momentumával. Az előadás egészében is a jobbak közé sorolható; Nánási, Tiszayné, Poór, Áldori és a többiek a tőlük telhetőleg életet vittek a szinpadra.

Közönség szép számmal járult a Vörös Kereszt javára szánt bevételhez, bár ily alkalommal szívesen látott vendégként a „telt-ház” fehér hollója is rászállhatott volna theatrumunkra!

Szombaton a nagy gonddal betanított „Lengyelvér” premiérje talán csudát zsufoolt nézőteret teremti.

Egy kifutófiu felvétetik. Cím a kiadóban.

CSARNOK.

A Dardanellák és a Bosporus.

Iszonyú erővel támadnak az egyesült hatalmak a Dardanellákra s felmerül a kérdés, vajjon megvédése ily hatalmas bombázással szemben meddig lehetséges. A szoros 71 km hosszúsága mellett, szélessége 1300 és 7400 m közt váltakozik, de ritka, hol 4000 métert eléri. Partjai ujabban megerősített erődök és védművekkel vannak ellátva. Keskenységénél fogva még közepes ütegek is eredményesen működhetnek a páncélosok ellen. A közlekedést számtalan aknamező veszélyezteti, sőt drótsövény, lánc és cövegekből állított barikádokkal helyenként teljesen elzárhatják azt. A Dardanellákat támadó flotta célja lehet, a bejárat kierőszakolása, vagy pedig a part ostromlása. Esetleges forszírozásnál, tekintettel a márványtengerből a földközítengerbe törő áramlatra, mely a hajózást megnehezíti a hajóknak, még a legnagyobb sebességgel is, órák hosszában át a török ütegek folytonos tüzeiben kellene mozogniuk. Könnyű páncélosnak kilátása sem lenne, hogy keresztül hatolhasson. Nehéz páncélos is, ha egyáltalában az aknamezőkön át jutna, nagy károkat szenvedne. Csak kiválóan erős flotta volna használható, mert nemcsak oda, de vissza is kell mennie, ugyanazon erődítményeknél, tehát ugyanoly veszélyek közt elhaladnia. Konstantinápoly ostromlásához szükséges, hogy a szorost forszírozzák. Egy flotta azonban ott nem tehet semmit, csak rémületet és kárt okozhat. S azután vagy visszatér, vagy pedig folytatja útját a Bosporuson át. Ezen szoros hosszúsága 28½ km szélessége azonban 660—3300 m,

utja tekervényes és rajta a hajózást gyakori köd és hirtelen szelek veszélyessé teszik. Amellett gazdagon van ellátva erődítményekkel, fenekére aknazárok vannak lerakva. Miután nagyon keskeny, parti ütegek lövései teljes biztossággal irányíthatók. A gyenge orosz flotta itt számításba sem jöhet; az feltétlenül elsüllyedne a szorosban. A Bosporus forszírozása ép oly nehéz munka, mint a Dardanelláké.

Az ott elérhető eredményeknek a háború folyamatára hatásuk alig volna. Pusztán, hogy Kisázsia és Európa közt a közlekedést időnként megakasszák? Ily eredményhez mérten az áldozatok tulságosak. Ha az egész szorost akarnák elfoglalni, akkor a partokat rendszeres ostromlás alá kellene venniök. Ezt a kétségtelenül iszonyú áldozatokat követelő vállalkozást feltétlenül tengeren és szárazon folytatott akcióval kísérelhetnék csak meg. S ehhez szükséges, hogy a török seregnél nagyobb számú katonaságot szállítsanak partra. Az erődöket egyenként legyűrni roppant áldozatot követelne, hajóknak és embererőben. Csak hajókkal előnyomulni sikerre nem vezetne, mert akkor nyomukban az erődöket ismét helyreállítanák. Az odaszállítandó hatalmas seregnak más csataterén hiányát éreznék.

Hogyha tehát az egyesült hatalmak a legsúlyosabb anyagi és emberi áldozatoktól sem riadnak vissza, csakis akkor bocsátkozhatnak a Dardanelláknál nagyobb akcióba. De még ha minden követelmény rendelkezésükre áll is, előreláthatólag nem fog céljuk sikerülni.

I. I.

* * *

Az Egyesült Államok elnökei mint békeközvetítők.

Wilson ur ismételen kísérletet tesz, hogy nem érik-e az idő Európában békeeszmé részére. Az Unió elnöke, ki különben

a nagy békebarát hírében áll, ezen ügykezetével elődjeinek nyomdokán halad. Nevezetesen Rooseveltnek jutott azon nagy-jelentőségű szerepe, hogy 10 évvel ezelőtt Oroszország és Japán közt a békét közvetítse.

Nem érdektelen ma, hogy Roosevelt fellépését a nagyhatalmak akkor hogy fogadták. Ezt ecseteli a „Times“-nek annakidején megjelent cikke, amely egyszersmind Nagybritánia sűrű sivar, kalmár szellemét jellemzően tükrözi vissza. A cikk szószerint így szól: „Bármilyen legyen az eredménye a béke érdekében megindult mozgalomnak, Roosevelt elnököt ünnepelni kell érte. Felhasználva Amerika kedvező helyzetét, távol a harc színterétől és ment mindazon politikai befolyásoktól, amelyeket az európai nemzeteknek szem előtt kell tartaniuk, üzenetet küldött a hadban álló Orosz- és Japánországnak, kérdést intézve, hogy vajjon nem volna-e lehetséges a támadt sérelmeket kiköszörölni. S íme csak kezdeményezésre volt szükség egy nem érdekelt oldalról. A „Kaiser“ az ő szokott energiájával sietett a békeközvetítő támogatni. Es Franciaország is kifejezte, hogy nagy örömmel látná, hogy ha e szívereditő öldöklésnek végeszakadna. Nagybritánia nem szól semmit, csak — mosolyog.“ S így mentegeti: „A mi helyzetünk sokkal ügyetlenebb, semhogy beleszólást indokolná. Közbejárás részünkről többet ártana, mint használna az ügynek. Inkább ártanánk azzal, ha hivatalosan adnánk kifejezést azon vágyaknak, amelyek minden brit szívet melengítik. „Majd ily elismeréssel adózik: „Roosevelt megtette azt, amit vártak tőle. Ő jelenleg nemcsak a legkiválóbb, de talán a legnépszerűbb egyéniség a világon.“

I. I.

▼▼▼

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZELET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkészi hivatalok, pénzügyintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Ferenc József-tér 3. (a városház mellett.)

T Piri és Székely-cég a had-baszallattal való levezés-re szép és rendkívül diszkrét kivitelű I. Ferenc József és Vilmos császár arany dombornyomású arcképével ellátott miniatűr, 9×12 cm. nagyságú

Áboriposta

borítékot és levélpapírost hozott forgalomba. Ára levélpapírral együtt 5 fillér, 100 drb. papirkazettában 5 kor. (Vidékre portómentes küldés.)

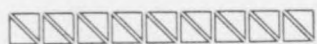
Kapható: Piri és Székely-cégnél Sopronban, Háromház-tér 3. — Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvkeres., Monsberger Gottfried papírkerek. Várkerület — és az összes dohánytőzsdékben.

Rohonczi J. BUDAPEST

VI., SZIV-UTCA 4. SZ.

Parcellázó és ingatlan értékesítő vállalat.

Birtokok parcellázását saját költségeimmel fedezem, úgyszintén azok elcserélését, esetleg eladását csekély díj ellenében pontosan és lelkiismeretesen
eszközölöm.

Aki házat, birtokát eladni vagy elcserélni óhajtja, forduljon
≡ hozzám. ≡

Minden tudakozódásra irodám készséggel és díjtalanul megadja a kellő felvilágosítást

TÖPFL ANTAL

diszletfestő és mázó

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészi kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szöszékek elkészítésére. — Gazdag raktár kész sirkővekben. — Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán.

Hirdetések e lapban sikerrel járnak!

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Ajánlja

nagy raktárát díszmű, norinbergi- és játék-árúkbán.

Olcsó árak!

Figyelmes kiszolgálás!

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.